

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาและความพึงพอใจของนักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้บัตรคำศัพท์สีและการสอนแบบปกติ*

A Comparison of Pronunciation of ed Sound As Ending Verb Achievement and Satisfaction of Primary 3 Students Taught by Using Colored Word Card and Traditional Method

คณิตศร แสงอินทร์**

สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์สีกับนักเรียนโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ที่ได้รับการสอนแบบปกติ (2) เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์สีกับนักเรียนโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ที่ได้รับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูว์ จำนวน 2 ห้องเรียน ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการใช้บัตรคำศัพท์สี มีผลการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการใช้บัตรคำศัพท์สีมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of the research were to (1) compare pronunciation of –ed sound as ending verb achievement of selected Primary 3 students taught by using colored word cards and by using traditional method (2) compare satisfaction levels of students instructed activities of compare pronunciation of –ed sound as ending verb achievement of selected Primary 3 students taught by using colored word cards and by using traditional method. The sample population consisted of 2 classrooms Primary 3 students enrolled in the second semester of the academic year 2016 at St. Andrews International School.

Findings are as follows:

(1) The students taught by using colored word cards exhibited achievement in pronunciation of –ed as ending verb at a higher level than the students taught by using traditional method at statistically significant level .05.

(2) The students taught by using colored word cards exhibited a higher level of satisfaction with pronunciation of –ed as ending verb activities than the students taught by using traditional method at statistically significant level .05.

Keywords:

- (1) การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา (2) ความพึงพอใจ
 (3) วิธีการจัดการเรียนรู้โดยการใช้บัตรคำศัพท์ (4) การสอนแบบปกติ

บทนำ

เนื่องด้วยยุคปัจจุบันการสื่อสารเป็นเรื่องค่อนข้างกว้าง การติดต่อสื่อสารไม่ใช่เป็นการกระทำกับคนใกล้ตัวเท่านั้น หากแต่เป็นการสื่อสารกับคนที่อยู่ห่างไกล ทั้งที่เป็นการสื่อสารที่เป็นชนชาติเดียวกันทั้งสองฝ่ายซึ่งแน่นอนว่าการเข้าใจของภาษาที่ใช้มีความเท่าเทียมกัน เช่น การสื่อสารของคนในประเทศเดียว หรือ คนที่เป็นเชื้อชาติเดียวกันที่สามารถติดต่อสื่อสารถึงแม้ว่าอยู่คนละประเทศ นอกจากนี้ยังมีการสื่อสารที่จะต้องเป็นไปโดยคนที่ใช้ภาษาต่างกัน เช่น การสื่อสารของคนสองคนที่มีคนละเชื้อชาติ หรือ คนที่ใช้ภาษาแม่ (Mother tongue) ต่างภาษากัน ตามที่กล่าวข้างต้นว่าการสื่อสารของทั้งสองฝ่ายสิ่งที่ขาดไม่ได้คือ ภาษา ซึ่งความหมายของภาษาตามที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ไว้ว่า ภาษา คือ ถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อสื่อความของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน หรือ เพื่อสื่อความเฉพาะวงการ เช่น ภาษาราชการ ภาษากฎหมาย ภาษาธรรม; เสียง ตัวหนังสือ หรือกิริยาอาการที่สื่อความได้ เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง ภาษามือ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546ก, หน้า 822)

จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าการสื่อสารเป็นเรื่องสำคัญ เพราะถ้าหากเราไม่สามารถสื่อสารให้อีกฝ่ายเข้าใจได้ ก็จะเกิดปัญหาในภายหลังได้ เช่น การทำธุรกิจ ก็อาจจะทำให้เกิดผิดพลาด ทั้งนี้จึงมีการนำภาษาที่สามารถใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารสำหรับระดับนานาชาติ คือ ภาษาอังกฤษ แต่สำหรับคนไทยบางกลุ่มยังมีการออกเสียงที่ผิดบ้าง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องในชั้นเรียน

เนื่องจากโรงเรียนเซนต์แอนดรูว์เป็นโรงเรียนนานาชาติ การเข้าศึกษาในโรงเรียนจึงต้องมีการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งถ้าหากว่าการทดสอบทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ผ่าน นักเรียนจะต้องเข้าเรียนโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) สำหรับการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) จึงค่อนข้างมีปัญหาที่ใกล้เคียงกันทั้งสี่ทักษะการเรียนรู้ทางภาษา คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แต่ปัญหาที่ผู้วิจัยพบค่อนข้างบ่อยครั้งสำหรับทักษะการพูด คือ การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะการออกเสียงท้ายคำศัพท์ ซึ่งการออกเสียงท้ายคำศัพท์ในภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ค่อนข้างสำคัญ เพราะถ้าหากมีการออกเสียงที่ผิดเพี้ยนไป ความหมายของคำจะเปลี่ยนหรือผิดไปทันที ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในส่วนของการออกเสียง

ภาษาอังกฤษที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา ซึ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา เพราะเหตุที่ว่า การออกเสียง –ed นี้ เป็นปัญหาที่พบบ่อยในคนไทย หรือแม้กระทั่งเด็กนักเรียนในชั้นเรียน EAL (English as an Additional Language) ปัญหานี้ก็ถูกพบมากเช่นกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการใช้บัตรคำศัพท์ที่เข้ามาใช้ในการสอนการออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยานี้ เปรียบการกับการสอนแบบปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์กับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของวิจัย

1. นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บัตรคำศัพท์ มีผลการเรียนรู้ในการออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บัตรคำศัพท์ มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนานาชาติเซนต์ แอนดรูว์ จำนวน 4 ห้อง รวมทั้งสิ้น 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 15 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เนื่องจากทางโรงเรียนได้มีการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ก่อนเข้าเรียน นักเรียนจึงมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกัน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ การสอนโดยใช้บัตรคำศัพท์สี และวิธีการสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ผลการเรียนรู้การออกเสียง -ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา และความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง -ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนการออกเสียงในตำแหน่งต่าง ๆ ของคำ หรือประโยค
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้พัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนการออกเสียงในตำแหน่งต่าง ๆ ของคำ หรือประโยค
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การออกเสียง -ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาและความพึงพอใจของนักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บัตรคำศัพท์สี และการสอนแบบปกติ

ทฤษฎีพัฒนาการเขาวนปัญหาของพือาเจต์

สุรวงศ์ โค้วตระกูล (2553, หน้า 48 -) ได้กล่าวถึง ความคิดรวบยอดพื้นฐานของพือาเจต์ไว้ว่า พือาเจต์เชื่อว่าคนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมามีความพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและโดย

ธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีกิจกรรม หรือเริ่มกระทำก่อน (Active) นอกจากนี้เพื่อเอาใจเขามาใส่ใจเรา มนุษย์เรามีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาแต่กำเนิด 2 ชนิด คือ การจัดและรวบรวม (Organization) และการปรับตัว (Adaptation) ซึ่งอธิบายได้ดังต่อไปนี้

การจัดและรวบรวม (Organization) หมายถึง การจัดและรวบรวมกระบวนการต่างๆ ภายใน เข้าเป็นระบบอย่างต่อเนื่องกัน เป็นระเบียบ และมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

การปรับตัว (Adaptation) หมายถึง การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่ออยู่ในสภาพสมดุล การปรับตัวประกอบด้วยกระบวนการสองอย่าง คือ การซึมซับหรือดูดซึมประสบการณ์ (Assimilation) และ การปรับโครงสร้างทางสติปัญญา (Accommodation) เมื่อเผชิญกับสิ่งแวดล้อม

ลักษณะที่ดีของครูผู้สอน

(John Carroll, 1963) แครร์รอลได้กล่าวถึงความหมายของครูที่มีประสิทธิภาพไว้ในบทความที่ชื่อว่า "A Model of School Learning" ว่า เป็นครูที่สอนให้นักเรียนเกิดความรู้ให้เวลาแก่นักเรียนแต่ละคนได้เรียนรู้โดยพิจารณาความแตกต่างของบุคคล และวิชาที่สอน บางคนต้องการเวลามากแต่บางคนต้องการเวลาน้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับวิชาที่ครูสอน รวมทั้งจัดกิจกรรม และประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้

จากการวิจัยของนักจิตวิทยาการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการเป็นครูผู้สอนที่ดี และมีประสิทธิภาพดังนี้ (Ryan, 1964; Emmer, Evertson and Anderson, 1980, Good and Grows, 1979; Honsner & Griffy, 1983)

1. ต้องเป็นนักมนุษยนิยม (Humanist) คือ เป็นผู้ที่ยอมรับนักเรียนอย่างจริงจัง ให้ความอบอุ่น มีความเข้าใจนักเรียน มีความยุติธรรม และมีคุณลักษณะของครูตามทัศนะของนักจิตวิทยามนุษยนิยม และเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียน
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการสอนคือ ครูต้องเข้าใจธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้และสามารถจะให้วิธีสอนที่เหมาะสม และจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ ครูจะต้องใช้วิธีประเมินผลที่สามารถบอกได้ว่าการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นจริง

3. เป็นผู้ที่รู้จักนักเรียน ครูไม่เพียงแต่เป็นผู้สอนนักเรียนทางวิชาการเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ดังนั้นครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ เพื่อจะช่วยนักเรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและด้านบุคลิกภาพด้วย โดยทำตนให้เป็นผู้ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนให้ไปในทางบวก เพื่อนักเรียนจะได้เจริญเติบโตเป็นบุคคล ที่มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีความภูมิใจในตัวเองและมีความสุข
4. เป็นผู้ที่มีวุฒิทางวิชาการ โดยเฉพาะในวิชาต่างๆ ที่ตนต้องสอนสำหรับความรู้ด้านวิชาการนั้น เมื่อนิสิตนักศึกษาครูเรียนจบหลักสูตรแล้ว ก็อาจจะเชื่อได้ว่าได้รับการเตรียมตัวพร้อมที่จะเป็นผู้สอนได้ และนอกจากนี้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ที่พยายามขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอไม่ว่าจะด้วยการอ่านค้นคว้าด้วยตนเอง หรือไปอบรมต่อในวิชาที่ตนสอนก็จะเป็นบุคคลที่มีคุณวุฒิทางวิชาการที่ทันสมัยเสมอ
5. เป็นผู้นำที่ดีและผู้ฟังที่ดี สามารถจะช่วยนักเรียนให้ความเข้าใจซึ่งกันและกันในกรณีที่มีความขัดแย้งกัน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
6. มีทักษะในการจัดการห้องเรียนให้อะการเรียนรู้
7. เป็นผู้ที่นิยมในวิธีการวิทยาศาสตร์และเข้าใจกฎแห่งพฤติกรรม และเป็นนักวิทยาศาสตร์พฤติกรรม
8. จะต้องมึทักษะของชีวิต (Life Skill) คือเป็นผู้สื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นได้ดี และมีความสัมพันธ์อันดีหรือต้องมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ จะต้องมึจุดมุ่งหมายของชีวิตและมีใจรักอาชีพที่เลือก

การสอนการออกเสียง

ภูมิ หุราพันธ์ (2530, หน้า 12-17) ได้กล่าวถึงการสอนการออกเสียง จุดประสงค์ของการเรียนการสอนการออกเสียง เสียงมาตรฐาน และส่วนประกอบของการออกเสียง ไว้ดังนี้

1. ความหมายของการสอนการออกเสียง

ศัพท์ Pronunciation เป็นคำนามของคำกริยา Pronounce ซึ่งมาจากภาษาลาตินและฝรั่งเศสโบราณว่า Pronuntiare Pro (Forth) + nuntiare (Announce) แปลว่า ประกาศออกมา และในปัจจุบันอีกความหมายหนึ่งว่า ออกเสียง ส่วนคำนาม Pronunciation มีความหมายอย่าง

เดี๋ยวกว่า การออกเสียง ในความหมายอย่างกว้างๆ สำหรับภาษาอังกฤษ คือ การผสมเสียงเป็นคำและผสมคำเป็นประโยค มีหลักใหญ่ๆอยู่ 4 ประการ คือ

- 1.1 ออกเสียงต่างๆ ในแต่ละเสียงในภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง
- 1.2 ผสมเสียงนั้นๆ เป็นคำ
- 1.3 การลงเสียงหนักให้ตรงพยางค์ในคำที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์
- 1.4 การใช้จังหวะ เสียงหนักเบา และเสียงสูงต่ำในคำ วลี ประโยคได้อย่างเหมาะสม

ความรู้ด้านโฟนิกส์

โฟนิกส์ คือการเข้าใจเสียงที่ใช้ในแต่ละภาษา และเชื่อมโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนเชื่อมโยงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ตัวอักษรจนสามารถใช้ได้อย่างอัตโนมัติ (Brahmanand, 2006: online) สรุปได้ว่า โฟนิกส์เป็นเรื่องของเสียง เพราะ Phonics มาจากคำว่า Phone ที่แปลว่า เสียง ในที่นี้เน้นไปที่เสียงพยัญชนะ และสระในภาษาอังกฤษ ซึ่งพยัญชนะ และสระแต่ละตัวต่างก็มีเสียงที่ต่างกันไป ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เสียงเหล่านี้เพื่อจะสามารถนำ แต่ละเสียงมารวมกันเพื่อให้เกิดเป็นคำศัพท์ได้

ความพึงพอใจ

อมรรัตน์ อนุวัช (2552, หน้า 49) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วส่งผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้น และ วันดี ภิญญมิตร (2552, หน้า 58) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในเชิงบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งมีรูปแบบการทดลองแบบ The Posttest-Only Control Group Design

วิธีการเก็บข้อมูล

1. กำหนดกลุ่มทดลองที่จะใช้ในการทดลองครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ที่มีระดับความสามารถภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

2. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ตามแผนการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาและการสอนแบบปกติ โดยแต่ละวิธีการใช้แผนการสอน วิธีการละ 4 แผน แผนละ 1-2 คาบ แต่ละคาบใช้เวลา 50 นาที
3. ทดสอบการออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา โดยใช้แบบทดสอบที่เตรียมไว้
4. ให้นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา
5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา และความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม และบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ พร้อมตรวจทาน
2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลการทดสอบการออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา และความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แล้วแปลผลตามเกณฑ์
3. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา และความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา ใช้ t test Independent Samples และสรุปผล

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยา และความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์กับนักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ที่ได้รับการสอนแบบปกติ พบว่า

1. นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์ที่มีผลการทดสอบที่สูงกว่านักเรียนโปรแกรม ที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์ที่มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่สูงกว่านักเรียนโปรแกรม ที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการศึกษาดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์กับการสอนแบบปกติพบว่า นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์ที่มีผลการทดสอบที่สูงกว่านักเรียนโปรแกรม ที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กล่าวไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนโดยการใช้บัตรคำศัพท์ที่เป็นวิธีที่เหมาะสมในการสอนการออกเสียงและช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้ เนื่องจากกรอบและแนวทางสามารถช่วยกระตุ้นการจดจำของนักเรียน ที่สามารถสังเกตจากสีที่แตกต่างกันของบัตรคำศัพท์ ซึ่งจะมีการออกเสียงที่แตกต่างกันไปตามเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ที่สอดคล้องกับทฤษฎีชาวน์ปัญญาของพือาเจต์ คือ การจัดและรวบรวม (Organization) หมายถึง การจัดและรวบรวมกระบวนการต่างๆ ภายในเข้าเป็นระบบอย่างต่อเนื่องกัน เป็นระเบียบ และมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตราบที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และการปรับตัว (Adaptation) หมายถึง การปรับตัวให้กับสิ่งแวดล้อมเพื่ออยู่ในสภาพสมดุล การปรับตัวประกอบด้วยกระบวนการสองอย่าง คือ การซึมซาบหรือดูดซึมประสบการณ์ (Assimilation) และ การปรับโครงสร้างทางสติปัญญา (Accommodation) เมื่อเผชิญกับสิ่งแวดล้อม สุรางค์ โค้วตระกูล (2553, หน้า 13-15)

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียง –ed ที่ตำแหน่งท้ายคำกริยาของนักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้นวัตกรรมคำศัพท์กับการสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนในโปรแกรม EAL (English as an Additional Language) กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการใช้นวัตกรรมคำศัพท์ที่มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่สูงกว่านักเรียนโปรแกรม ที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กล่าวไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นวัตกรรมคำศัพท์ที่มีความน่าสนใจต่อการเรียนรู้และจดจำ อีกทั้งครูผู้สอนยังได้นำนวัตกรรมคำศัพท์ไปประกอบการเล่นเกมหรือกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากเจตสีในการนำมาใช้ทำนวัตกรรมเป็นเรื่องที่ยากสำคัญ เพราะหากครูผู้สอนเลือกเจตสีที่ไม่เหมาะกับการจดจำ หรือไม่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ก็อาจจะทำให้ผลการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานได้
2. การนำนวัตกรรมคำศัพท์มาใช้ประกอบการทำกิจกรรมหรือเล่นเกมต่างๆ ก็อาจจะช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำได้ดีขึ้น

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มอบโอกาสในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ระวีวรรณ ศรีครั้นคร้าม และผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียน และครอบครัวที่เป็นกำลังใจให้ตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

ภูมิ หุราพันธ์. (2543). *แนวการออกเสียงภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: ทฤษฎี.

วันดี ภิญญมิตร. (2552). *การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชา*

ภาษาไทยเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักเรียนที่

ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สุรงค์ โค้วตระกูล. (2543). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มา

วิทยาลัย.

อมรัตน์ อนวัช. (2552). *การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสำนักหอสมุดกลาง*

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.